

İşi hakka yönelmek olunca pek bir mantıklı kesilip, astroloji gibi batıl zerzevata inanmak sözkonusuyken ceketinin astarına düşürüveren kimilerine göre bir yıla nasıl girersen öyle devam edermiş. Hangi saat diliminde bilmiyorum, Avustralya'dakiler yeni yıla girerken hastalıktan burnumu çekiyordum ve Amerika'nın doğu kıyısı 2012 ile müşerref olurken muhtemelen horluyor olacağım.

Kendi geceyarımızda, evet, şimdi, yazı yazmaktayım.

Hayatımda hiç yeni yıl kutlamadım. Belki hatırlamadığım senelerin birinde olabilir, ancak gelen günün hiçbir zaman kutlanacak bir tarafı olmadığını, hepimizin ölüme daha çok yaklaştığını, bunun çok inançlı veya boş inançlı olmakla alakası olmadığını, bunu göremeyecek kadar saftirik olmanın insanı yeryüzünden ve yeryüzünün *asıl meselesinden* uzaklaştırdığını düşünürüm. Bu söylediklerimi doğumgünü için de tekrar etmek mümkün.

Yine de bu sene kendimi terki terk makamında aşmak ve tabii telefon şirketinin tahsis ettiği 1000 SMS'in normalde kullandığım üç tanesinden fazlasını kullanabilmek için *mutlu yıllar* yazılı bir silsile mesaj attım. Aslında gıcıklaşıp, *ağızların tadını kaçırın ölümü de hatırla* yazıp yollamak da mümkündü ama irtibatı zaten şekerrenk olan bilcümle arkadaşlarımın benimle tamamen selamı kesmesinden korktum. Kardeşimin cevaben gelen bir telefonda söylediği gibi *senin arkadaşın da mı vaar?* derler sonra.

Şahsen takvimimi kendi doğumgünüme göre düzenliyorum. Bugün mesela 11857. günümdü ve yarına uyanabilirsem 11858. günüm olacak. Millet bu kutladığı senelerin hesabını nasıl veriyor bilmiyorum ama her akşam gece yatağa giderken duyduğum *daha iyi olabilirdi* pişmanlığı değişmiyor. Onun için bırakıp, artık günün geçtiğini kabul edip yatmak ne zor. Aslında günler bitmesin, sene devrilmesin diye gayret edeceğimize, geleni kutlamak tam insana yakışan aptallık.